

פרוטוקול מס. 14/ג
משיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' כ"ט בשבט תשי"ד - 2.2.54
בשעה 11.00

חברי הועדה:השתתפו:

היו"ר מ. בנטוב
י. אורי
ש. בבה
ב. אבניאל
מ. חזני
א. כהן
א. וילנסקה
ש. לביא
י. ניצני
ש. פרלשטיין

מוזמנים:

ד"ר לוינטל - מטעם משרד המסחר והתעשייה
מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים
מר הרבוגרר - מטעם משרד העבודה
מר הריסקין - מטעם התאחדות בעלי המלאכה
מר שוורץ - מטעם התאחדות בעלי המלאכה
מר הרץ - מטעם התאחדות בעלי המלאכה

סדר-היום:

- א. סיכום הדיון בפעילות יבוא מוצרים מוגמרים
ב. חוק האמניה. (שמיעת נציגי התאחדות בעלי המלאכה)

היו"ר מ. בנטוב: אני פותח את הישיבה.

ישיבה זו הייתה צריכה להיות מוקדשת לשמיעת שר האוצר. בינתיים קבלנו הודעה ששר האוצר לא יוכל להשתתף בישיבה זו, ועל כן נדון היום בחוק האמנים. ב-11.30 אריכה להופיע משלחת מטעם התאחדות בעלי

המלאכה, שתביא בפנינו את הסתיגויותיה וטענותיה להצעת החוק.

טרם שאנו עוברים לחוק האמנים, עלינו להחליט **בענין אחד שנותר לנו בסעיף הקודם - סיכום הדיון בבעיות יבוא מוצרים מוגמרים. הענין שעלינו להחליט בו הוא בקשר עם הגבול של ההגנה על תוצרת הארץ מבחינת המחיר!**

ההצעה היתה הועדה ממליצה שלהבא לא ינתנו רשיונות יבוא למוצרים המיוצרים בארץ, או שאפשר לייצר כמהם בארץ, אם מחירם הנורמלי לא יעלה על מחיר המבטא שער של דולר -4 לירות, אלא אם כן יוכח שהמוצרים המיוצרים בארץ אין בהם כל ערך מוסף.

ש. פרלשטיין:

אני חוזר על מה שאמרתי כבר בכמה ישיבות ביחס לענין זה. אם נקבע שאנו נותנים הגנה, או ממליצים על מתן הגנה לתוצרת הארץ, על ידי קביעת "גג" של דולר-4 לירות, אנו נותנים את האפשרות לבעלי התעשייה להעלות את המחירים באורה בלתי מתקבלת על הדעת.

לדעתי, ועדת כנסת אינה יכולה לקבל כל המלצה שבה נקבע שער של 4 לירות לדולר. אני שהצעתי בזמנו שער של 2,5 לירות הדולר, הגעתי לידי מסקנה, שמוטב לא לנקוט בטוח סכום מקביל של לירה לדולר.

אני מציע להסתפק בשער הקיים - 1,800 ל"י הדולר, פרט למקרים יוצאים מן הכלל.

ש. לביא: אני גם כן מצטרף לדעתו של מר פרלשטיין שמוטב לא לנקוט בטוח מספר.

אבל יחד עם זאת הייתי מציע שנקבל החלטה, שכל מוצר שהערך המוסף שלנו אינו מגיע ל-15%, אינו נחשב לתוצרת הארץ.

היו"ר מ. בנטוב: ומה במקרה שיש 15% ערך מוסף, אך המחיר יותר גבוה מזה של המוצר המובא מחו"ל?

ש. לביא: בענין זה אני מצטרף לדעתו של מר פרלשטיין ששמקרה כזה צריך להיות יוצא מן הכלל, וצריך להוסיף לו 50 אחוז.

א. כהן: אני חשבתי קצת בענין זה ויש לי נימוק ליו"ר שלא ידרוש לקבוע 4 לירות לדולר, כי זה באמת מוגזם, והנימוק שלי הוא - שכר העבודה אצלנו. שכר העבודה אצלנו כיום הוא 7 לירות ליום, כלומר - כמעט 4 דולר, שכר שמשלם היצרן באמריקה עבור 3 שעות עבודה. על שכר עבודה כזה לתח ליצרן המקומי אפשרות שידרוש בעד המוצר שלו 100 אחוז יותר מאשר מחירו בארצות אחרות - זה מוגזם מאד.

היו"ר מ. בנטוב: אתה יכול לקחת את שכר העבודה בתורכיה שהוא הרבה יותר נמוך.

א. כהן: כיוון שלא יכולתי לקבוע בבירור, שזה בדיוק 2,5 לירות, אני בכלל הצעתי שלא נקבע יותר

מאשר פרינציפ של הגנה על תוצרת הארץ על ידי הטלת מכס מגן.

י. אורי:

אני מרגיש את עצמי במבוכה בענין זה. על הפרינציפ של העדפת תוצרת הארץ - אין לחלוק. אבל כאשר מתחיל ענין ההבדל במחירים, הרי בשבילי אינו קובע. בשבילי קובע יותר טיב התוצרת. אני יודע שמצרכים מתוצרת חוץ יקרים יותר מאשר מצרכים מתוצרת הארץ ובכל זאת קונזם אותם, כב איכותם טובה יותר.

אינני מוכן לקבל כל מודד ביחס לערך המוסף, לא 15 אחוז ולא 50 אחוז, כי כאן הגורם המכריע הוא שיקול הדעת של המטרד.

ט. בבה:

אני מציע להפסיק את ה דיון בסעיף זה, כי אנשי המשלחת הגיעו.

היו"ר מ. בנטוב:

אני מצטער, אבל אנו מוכרחים לסיים את הענין הזה.

מה שנוגע לדבריו של מר לביא, הרי בהמלצה זו נאמר: "אלא אם כן יוכח שהמוצרים המיוצרים בארץ אינם בהם כל ערך מוסף". זאת אומרת, שאם יש מקרה שעצם המוצר המוגמר בחו"ל עולה בדיוק כמו חמר הגלם, לא רדאי ליצור את המוצר בארץ. אבל אני מוכן לקבל את הסייג שלך ביחס ל 1 האחוז.

אני יוצא מנקודת ראות, שקודם כל צריך לייצר, ואחרי שמייצרים מחפשים דרכים איך להוזיל את המוצרים. אבל מוכרחים להגן על תוצרת הארץ גם כשיש הפרש במחירים, מתוך הנחה שבמשך הזמן, בכל זאת יגיעו ליעול.

אחרי שישנה הגנה, נשאלת השאלה - אם צריכה להיות הגנה ב כל מחיר ובכל תנאי. לדעתי, צריך להיות גבול גם להגנה, אני מקבל את ההצעה שלא נקבע זאת בדולרים, אבל אפשר לקבוע זאת באחוזים.

מה שנוגע לשאלת הטיב, אני מוכן לקבל שיוכנס בהצעתנו האלמנט, שתהיה הגנה על תוצרת שמתאימה לתקניה של המכון לתקנים.

ביחס לגבול ההגנה, אני מבין שישנן שתי ההצעות: הצעה אחת אומרת - 50 אחוז, והשנייה - 100 אחוז.

ט. פרלשטיין:

יש לי הצעה אחרת: הועדה ממליצה שלהבא לא ינתנו רשיונות יבוא למוצרים המיוצרים בארץ, או אפשר לייצר כמוהם בארץ, פרט למקרים שמחיר התוצרת המקומית אינו עומד ב שור התאמה למחיר אותה תוצרת בחו"ל, וגם זאת רק אם אין הצדקה אוביקטיבית למחיר התוצרת המקומית.

ט. לביא:

אני מוכן לקבל את ההצעה הזאת אם תוסיף את המליץ: והערך המוסף של המוצר המיוצר בארץ לא יהיה פחות מאשר 15 אחוז.

ט. פרלשטיין:

אני מקבל זאת ללא סייג.

היו"ר מ. בנטוב:

אני חושב שהצעה זו היא יותר מדי בלתי ברורה. הצעה זו מטאירה לממשלה לשקול את הדבר בכל מקרה. ואני אומר שאנו צריכים לקבוע זאת. ההנחה היא, שכל המשרדים שוקלים, אבל כדי לשקול הם צריכים לקבל מאתנו הסלצה. אני אומר: "הועדה ממליצה שלהבא לא ינתנו בדרך כלל רשיונות יבוא...". אינני אומר שלא יכול להיות יוצא מן הכלל. אני מציע שנחליט על סמך אחוז; וגם מישהו רוצה, ינקוט באחוז אחר.

אני מציע אפוא לקבל את ההסלצה הבאה: הועדה ממליצה שלהבא לא ינתנו בדרך כלל רשיונות יבוא למוצרים המתחרים במוצרי מקומיים או מוצרים שמפטר לייצר כמהם בארץ עם מחירם הנורמלי לא יעלה יותר מסמך אחוז מעל מחירו בשוק של מוצר היבוא, אלא אם כן יוכח שהמוצרים המיוצרים בארץ אין בהם כדי 15 אחוז לפחות של ערך מוסף, או אין הם מתאימים כטיבם לתקן הנקבע על ידי מכון התקנים.

ס. פרלסטין:

אני מציע שהגבול יהיה 50 אחוז, וגם זה רק אם אין הצדקה שהמחיר יכול להיות גבוה.

ס. בנה:

אני בכל זאת מתנגד ל"אחוז חסימה" זה. אני חושב שבמשרדים יושבים אנשים שהקומונסנס שלהם מחייב אותם להגן על תוצרת הארץ. אני מוכן לקבל את הרישא של הצעת היו"ר ואחר כך להוסיף בצורה כללית: חוץ ממקרים שמחיר התוצרת אינו עומד בסום התאמה למחיר אותו מוצר בחו"ל.

היו"ר מ. בנטוב:

אני מעמיד להצבעה את סתי ההצעות.

ה צ ב ע ה

- בעד הצעת היו"ר מ. בנטוב - 4
- בעד הצעת סר פרלסטין - 5

בתקבלה הצעת סר פרלסטין

דעת סיעות היו"ר מ. בנטוב וס. לביא.

היו"ר מ. בנטוב:

בזה סיימנו את סיכום הדיון ובעיות יבוא מוצרים טוגטרים.

אנו עוברים לחוק האוטונים.

אני מברך את נציגי התאחדות בעלי המלאכה, ומבקש את סליחתם שנאלצו לחכות כמה דגעים עד שגמרנו את הסעיף הקודם. אנו מוכנים לשמוע מפיכם את השגותיכם לחוק האוטונים, שאנו דגים בו עכשו.

מר שורץ:

עם קום המדינה, בשעה שטר גרנטסטין היה עדין המסחר והתעשייה, הגישה התאחדות בעלי המלאכה הצעה לארגון המלאכות בארץ על ידי הקמת מוסד מסלתי כדוגמת המוסדות הקיימים בארצות אירופה.

הצעת החוק שהוגשה עתה לכנסת חולקה לשני חלקים, וכמעט ואין להכיר בה את הצעת החוק המקורית. למעשה ארגון בעלי המלאכה הוצא מחוק זה. בזמנו נמנענו עם שר המסחר והתעשייה ובררנו אתו כמה גקודות ואף הגשנו תזכיר בענין זה. לאחר דיון בהתאחדות בעלי המלאכה החלטנו להסלים את הצעת חוק זו, למרות שלדעתנו הוצא ממנה החלק העיקרית, הייתי מוטר - נשמת החוק.

אני אפשר לקבל חוק מומנים יעבור על סדר היום על התאחדות בעלי המלאכה. לכן אנו רוצים להכניס כמה תיקונים להצעת החוק. את ההצעות המפורטות שלחנו לחברי ועדת הכלכלה, ועל כן אתעכב כעת על תיקונים אחדים בלבד.

בסעיף 4 (א) בהצעת החוק אנו מבקשים להוסיף את המלים: או הסגול את בית המלאכה מבחינה טקסועית.

מה שנוגע לסעיף 7 (ג) אנו מבקשים שהרשימה תוגס על ידי התאחדות בעלי המלאכה והתעשייה הזעירה בישראל, היות ובזמן הפיקוח התארגנו עשרות ארגונים של בעלי מלאכה, וכל ארגון כזה יכול לבוא ולהגיד שהוא מייצג את בעלי המלאכה.

ש. לביא: בהתאחדות בעלי המלאכה והתעשייה הזעירה מאורגנים כל בעלי המלאכה בארץ?

מר שוורץ: לא כולם, אבל מאורגנים בו 12 אלף חברים.

אשר לוועדה המורכבת מ-3 נציגים - נציג משרד המסחר והתעשייה, נציג משרד העבודה ונציג התאחדות בעלי המלאכה - המוצעת בסעיף זה, אנו מבקשים שהרוב בוועדה זו יהיה מורכב מהתאחדות בעלי המלאכה.

בסעיף 8 (א) אנו מבקשים להוסיף, טאדם הנביט לבחינות יצטרך לקבל אישור מהתאחדות בעלי המלאכה כלומר, אנו מבקשים שהסגול יקבל את המלאכה של התאחדות בעלי המלאכה, שהיא מכירה בזה שאותו אדם יכול לעמוד בפני בחינה, כי לפי הצעת החוק אין כל הגבלה וכל אחד יכול להופיע בפני ועדת הבחינות.

חבר הכנסת רובין אמר כבר פעל במת הכנסת, לא יתכן לקבל חוק מומנם מבלי לשתף את בעלי המלאכה בהצווע החוק. ולפי ההצעה הנוכחית כך יהיה הדבר; אלא אם תקבלו את הצעות התיקונים שלנו.

בעלי המלאכה, גם גילמי הפיקוח והעליה הגדולה, פתחו לרווחה את שערי ההתאחדות בפני כל עולה חדש שהוא בעל מלאכה. חלקנו את חסרי הגלם שהוקצבו לבנו במידה שווה בין ותיקים וחדשים. לכן אני מונה בקשה לוועדת הכלכלה, שלמותו חוק שהוא מצומצם בלאו הכי, תכניס אותם התיקונים שאנו מציעים. אני מוטר גלויות: אנו רוצים שהחוק יכיר בהתאחדות בעלי המלאכה והתעשייה הזעירה בישראל.

מר בירסקין: למעשה אין להוסיף על דברי מר שוורץ, כי ההצעות שהוצגו הביאו בפניכם בתקבלו על ידי ההתאחדות. אני רק רוצה לומר, שאריך להתחשב בעובדה שבעל המלאכה הוא מטבעו אינדבידואליסט ופטרון, ואם אנו במאמצים רבים הצלחנו לארגן את בעלי המלאכה בארץ, דומני שהמטלה צריכה לעזור לנו ולחזק את ההתאחדות כדי שבעל המלאכה ידע שיש לו ארגון והוא צריך להיות קטור מליו. אם תוציאו את ההתאחדות מהצעת החוק, ההתאחדות תפא מפילא במצב מאד בלתי נעים.

ט. פרלמנט:

בזמנו דנו בשאלה - אם הבחינות צריכות להיות חובה או זכות. הייתי רוצה לדעת מכם, כמפני הארגון הגדול ביותר, האם אתם בדעה שהבחינות צריכות להיות חובה או זכות?

א. כהן:

מה שנוגע לבחינות, יכולות להיות שתי אפשרויות. יכולה להיות אפשרות אחת, שהבחינות לא תהיינה חובה, ואזם שיעבור את הבחינות יקרא "סדופלם" ואזם שלא יעבור את הבחינות לא יקרא סדופלם. יכולה להיות אפשרות שניה שהבחינות תהיינה חובה, אבל אז יש צורך בצמצום ניכר של רשימת המקצועות כפי שהיא סופיעה בחוברת הכחולה, אותם מקצועות שלפי דעת היועצים פה אין צורך לעבור בהם בחינות, ואין זה מסנה לאזרח אם צייר השלטים עבר בחינה או לא. הייתי רוצה לדעת, באיזו אפשרות אתם בוחרים.

הייתי רוצה לדעת מה אתם חושבים לעשות כדי להבטיח שהעולים החדשים לא יתקלו בקשיים כניסה למצוקה, למרות שיש להם ותק רב אין להם תעודות, כפי שאתם דורשים, המוכיחות שעסקו במקצוע שנים רבים, כמו למשל, צורך מתימן שעסק שנים רבות במקצוע זה ואין לו תעודה, או עולה מרוסניה שלא יכול היה להוציא תעודה כזאת מרוסניה.

לא שמענו בימוקים מספיקים מפר סוודץ מדוע הוא חושב שבוועדה צריך להיות רוב להתאחדות בעלי המלאכה.

ט. לביא:

מצלי קיימת שאלה עקרונית - כיצד ארגון בעלי המלאכה לא יהפך לצדן שיסגור את שערינו בפני אנשים חדשים. שמענו מפר סוודץ שצו עכשו הכניסו לארגון כל בעל מלאכה חדש שכתב לארץ. אבל זה היה בזמן שהארץ שוועה לבעלי המלאכה. אבל יכול להווצר מצב - והחוק אינו סיועד לזמן מסויים - שיהיה עודף בבעלי המלאכה - מה תהיה עמדתכם אז?

ד. חזני:

במידה שכונתכם וכוונת המססלה היא לחייב כל בעל מלאכה לעבור בחינות אלו לא רק בגלל דיפלומה שיוכלו להתהדר בה - מהו יחסכם לרשימת המקצועות המפורטת בחוברת הכחולה? אני משלעצמי חושב שמקצועות שאי יודעה בדורה בהם עלולה לגרום סכנה לצבור, חגיבים בעלי מקצועות אלו לעבור בחצנות ולקבל מסכות מסויים, לדוגמה: מכונאות מוסכים. אבל לגבי מקצועות אחרים שאינם מסכנים את שלום הצבור, כגון חייטות וסנדלרות - ישנה התחרות, ואם חייט אחד יתפור מעיל יותר טוב, מתפור אצלו.

בקשתכם לסטכות לגבי פטורים ואסורים ורוב בוועדה הבוחנת, האם אין זה עלול ברבות הימים להפך להגנה צכיסטית על אנשים המחזיקים במקצוע זה.

ט. בכה:

מה שנוגע לבחינות, הרי הדברים שאמר כאן חזני נאמרו על ידי בשעת הויכוח בסליאת הכנסת, אני הוספתי טעמיה להפריד בין הדברים ובעיקר בין מקצועות שעלולים לסכן את שלום הצבור, כי לגבי מקצועות אחרים, שאינם מסכנים את שלום הצבור, כמו כובען, אינני חושב שיש הכרח בחצנות.

ביחס להרכב ועדת הבוחנים, אני רוצה לשאול, אם ההכב המוצע על ידי החוק מתקבל על דעתכם, כי לדעת משרד העבודה אינו שייך לענין זה.

מר סוודץ:

אמר לשאלה הראשונה - אם הבחינות צריכות להיות חובה או רשות - דעתנו היא, שהבחינות צריכות להיות חובה. ואני רוצה לצטט כאן את דברי מר המסחר והתעסיה בענין זה:

"מתברר שהרוב הגדול של בעלי המלאכה לא יצטרך לעבור בחצות לפי הצעת חוק זו. זה נכון. הוא הוסיף ומסר: "לשאלה זו לא היה צורך בחוק זה יתכן שאפשר היה לעשות זאת בהסכם עם האגוד המקצועי של בעלי המלאכה; אם זו חובה, אין צורך בכל הצעת חוק, והייתי מציע לממשלה להסיר זאת מסדר היום, כי אז האגוד המקצועי יכול לעשות זאת.

לשאלתו של חבר הכנסת ארז כי כהן בדבר הוצאת מקצועות מסויימים מרשימת המקצועות, מני רוצה לומר, כי לא רק שאנו מתנגדים לכך, אלא שאנו רוצים להוסיף עוד מקצועות לרשימה זו.

מה שנוגע לדיפלומה, איננו רוצים להכנס לבעיה זו, כי סוף סוף לא בשנה בבת אחת את הרכב בעלי המלאכה. לעת עתה רוב בעלי המלאכה עובדים ללא דיפלומה. רק לאורטופדים ישנה דיפלומה, כי לא רצינו שאדם יזמין בעלים אורטופודיות שאינן טובות. היות והיו לנו תלונות רבות בשטח זה, ערכנו קורסים מיוחדים ובחינות באמצעות רופאים.

בעלי המלאכה שעובדים במקצועם, לא יצטרכו לעבור בחינות. איננו רוצים לחסיר בענין זה אלא להקל עד כמה שאפשר. מה שנוגע לעולים חדשים שאין להם תעודות, אנו מוכנים להכניס תיקון, שלגבי עולה חדש צריך להקל ולא להכביד. אבל הם יצרכו גדרך מסויימת להוכיח את קיימותם במקצוע. מני הייתי מציע לאפשר להם לעבור שנתים במקצוע בארץ כדי שיוכיחו את קיימותם.

מסר לשאלה, מדוע אנו רוצים להורות רוב בוועדה הבוחנת, לא מכנס כהן לבחינה הגורלית של השאלה, אבל מני בסוף שהממשלה תבחר באנשים בלתי מתאימים לוועדה זו, כשם למשל - מורה בבי"ס מקצועי מנסה לרדיו אבל לא לסנדלרות או חייטות.

מה שנוגע לחשש מפני הפיכת הארגון לצד, מני מוכרח להגיד שגם אצלנו התעורר חשש כזה, אנו נוכחנו לדעת, שלפי החוק הזה ולפי המציאות, אנו רחוקים מאוד מלהגיע במדינה דמוקרטית לסגירת הארגון בפני אנשים חדשים.

היו"ר ס. בנטוב:
אני סודה למסלחת. אנו ביקש בחטובן את הערותיכם וגם את התזכיר שהצגתם לנו בשעה שנשטיין בדיון על פרטי החוק.

היות ולא הייתי בטעה הדיון בחוק זה, מבט את היועץ המשפטי לומר לנו מהו המצב.

מר הנגבי:
ביטיבה הראשונה שבה נדון חוק זה, הוחלט לדחות את ההחלטה בסעיפים 1-2-3 לאחר שיועץ המשלה העקרונית - אם הצורך בבחינות יהיה חובה או זכות. בענין זה היו כמה דעות, והאמת הצעת מסדה של מר רובין, שינוי ברשם היטיבה, - לחלק את הרשימה לסנים, כלומר, שיהיו מקצועות שבהם הבחינה תהיה חובה, ומקצועות שבהם הבחינה תהיה רשות. בשאלה זו הוחלט להחליט לאחר כמיטת הצדדים הנוגעים בדבר - מסדר הסדר והתעסיה ומסדר העבודה.

אחר כך דנו בסעיף 4 ועינינו הוצגו מקרים שבעל המלאכה אינו אדם יחיד אלא גוף או שותפות שמנהלת עסק, או גוף מאוחד. לפי הצעת הממשלה במקרה כזה מספיק שאחד מהם הוא מומן שעבר את הבחינות.

בסעיף זה הועדה החליטה לסנות את הצעת הממשלה, שבדרך כלל אריכים כולם להיות מומנים, אבל המנהל יכול להתיר להם לעבוד גם אם לא עברו את הבחינות. לזה נדשמו אתי הסתייגויות - אחת של חבר הכנסת פלדמן והשניה של חבר הכנסת רובין, שביקש להשאיר את נוסח הממשלה.

ד"ר לוינסל:

ביחס לעסקת מסרד המסחר והתעסיה מני צריך להגיד, כי בתחילת הישיבה דברתם עם סגן סר המסחר והתעסיה, והוא מבקש להוציע שהוא מצטרף מאד מאין באפשרותו להסתמך בישיבה זו, אבל יש לו ענין רב בחוק זה, והוא מבקש לאפשר לו לקבוע עמדה, והוא מפילו מעונין לקבול את עמדתו לאחר שנודיע לו מהי עמדת התאחדות בעלי המלאכה. זאת אומרת - הענין טרם בטל מצלנו, ומין לדעת טעם לכפות על המסרד לקבוע עמדה שטרם בשלה.

על כן מני מבקש לדחות את הדיון בחוק זה, עד כמה שהדבר נוגע למסרד המסחר והתעסיה, לישיבה הבאה.

היו"ר ס. בנטוב:

אינני מבין מהי עמדת הסר. יתכן שהוא יוספע מעמדת התאחדות בעלי המלאכה, כפי שהיא באה לידי בטוי כאן, ויטליץ לקחת את החוק בחזרה. אבל חוק יכולה לקחת בחזרה רק הממשלה. על כל פנים, מני בוטה לקבל הצעה זו, כי היא לנו כבר מקרה בלתי נעים, שמבדנו זמן רב על דיון בחוק, ואחר כך הממשלה לקחה אותו בחזרה. אבל אין לי כרגע ברירה אחרת. מני רק מבקש סו"ר לוינסל שיוודיע לנו בעצמו, מהם הוא רוצה לקחת את החוק בחזרה, הוא צריך לעבור את הפרוצדורה המתאימה במהירות האפשרית.

הישיבה נעולה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.15